

**„Rewizja taksonomiczna i rozmieszczenie geograficzne przedstawicieli podplemienia Maxillariinae (Orchidaceae) na Wyżynie Gujańskiej”
mgr Monika Lipińska**

Opisane w 1881 r. podplemię Maxillariinae Benth. jest jedną z największych jednostek taksonomicznych w obrębie rodziny storczykowatych. Zasięg występowania jego przedstawiciele rozciąga się od południowej Florydy przez Amerykę Środkową i Wyspy Karaibskie aż do Ameryki Południowej, obejmując północną część Argentyny (Schuiteman & Chase 2015). Klasyfikacja taksonomiczna podplemienia Maxillariinae stanowiła wyzwanie dla taksonomów od czasu jego formalnego opisu (cf. Blanco i in. 2007). Przez wiele lat uważano, że jest to zespół taksonów, składający się z odmiennych morfologicznie grup gatunków (Whitten i in. 2007). Ustalenie dokładnej liczby gatunków należących do poszczególnych rodzajów, a nawet samego podplemienia jest niezwykle trudne, ponieważ zależy głównie od przyjętego systemu klasyfikacji i koncepcji rodzaju. Uważa się, że rodzaj *Maxillaria* Ruiz & Pav., stanowiący rdzeń podplemienia, obejmuje około 4/5 gatunków należących do Maxillariinae (Senghas 2002). Według różnych badaczy, w zależności od ich systemu klasyfikacji, *Maxillaria* liczy od 420 (Dressler, 1993) przez 634 (Schuiteman i Chase 2015) do 750 gatunków (Senghas 2002). Brak jasno określonych granic *Maxillaria* spowodował, że w ciągu ostatnich 150 lat zaproponowano kilkanaście ujęć taksonomicznych podplemienia Maxillariinae.

Głównym celem przedstawionych badań było opracowanie kompleksowej flory Maxillariinae z Wyżyny Gujańskiej, wraz z kluczami taksonomicznymi oraz szczegółowymi opisami morfologicznymi każdego gatunku. Przeanalizowano ponadto szczegółowe dane na temat taksonomii, ekologii oraz biogeografii badanej grupy analizując takie zagadnienia, jak rozmieszczenie geograficzne, poziom endemizmu oraz fenologię gatunków występujących na badanym obszarze. Przeprowadzone badania zaowocowały potwierdzeniem występowania 83 gatunków (12,3% ogólnej liczby gatunków zaliczanych do Maxillariinae), zaproponowaniem 2 nowych kombinacji taksonomicznych oraz wyznaczeniem typu dla 25 taksonów. Przeprowadzone analizy wykazały, że aż 22,89% gatunków jest endemitami Wyżyny Gujańskiej, osiągając najwyższą liczebność w Gujanie, a najmniejszą w Surinamie. Prezentowana rozprawa jest pierwszym kompleksowym studium zróżnicowania taksonomicznego Maxillariinae na Wyżynie Gujańskiej.